

dagsmand har opstillet i denne Lov, og som jeg tør paastaae, at han fornuftigviis ikke er istand til at opstille. Vi maae bestandig huske paa, at naar der er Tale om at give Regler, saa kommer det an paa Tidspunktet. Naar det skal gives Regler, saa haaber jeg, at de skulle vise sig at være saaledes, at de kunne forsvares; jeg haaber, jeg skal være istand til at give gode Grunde for deres Affattelse, men det nuværende Dieblit er ikke det Tidspunkt, hvor jeg er forpligtet til at fremsætte dem, og jeg paastaer, at den ærede Rigsdagsmand ikke er istand, idetmindste har han ikke vilst sig at være istand til at foreslaae saadanne Regler, hvis Optagelse i Loven kan forsvares. Jeg maa derfor indstændig bede alle dem, som i det Hele mene, at der maa gøres Noget paa den Maaade, jeg har foreslaaet, at tilbagevise disse Forslag, da Følgen ellers maa blive, at Thinget bærer Ansvar for, at Sagen ikke kan gjennemføres.

N. Sags: Trods den Opmuntring, der blev givet af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Niemoth) til at tale videre, skulde jeg have modstaaet Fristelsen og ikke fulgt det Exempel, som saa villig blev givet af det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds (C. C. Møller); jeg skulde saaledes ikke have besvaret Thinget med en Forhandling, som jo er erklæret for i Virkeligheden at være unyttig, dersom ikke den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) saa bestemt havde forlangt en Erklæring af mig om, hvorledes jeg vilde bære mig ad med at faae Mønt fra et andet Sted hertil, naar Beløbet ikke var forfaldent paa det Sted, hvor Mønten skulde anskaffes. De Bemærkninger, der i den Henseende ere fremkomne fra hans Side, bringe mig til at troe, at der var noget Sandt i, hvad den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds yttrede, at han ikke havde seet sig om i Verden, thi ellers maatte han jo vide, at den sædvanlige Maaade, hvor paa slige Forretninger drives, vilde ogsaa jeg have fulgt. Dersom jeg nemlig ikke havde Metallat liggende parat, og det har man meget nødig, saa maatte jeg gaae med Buxer til

det Sted, hvorfra jeg vilde have Metallat, give dem ud i Disconto og saaledes faae Metallat, og naar jeg giver Renter ud paa den ene Side og igjen tager Rente ind paa den anden Side, saa gaaer det lige op, derved er der ingen særlige Omkostninger. Jeg kan slet ikke forstaae, at det ærede Medlem kan være i den allermindste Tvivl om, at det gaaer saaledes til, eller at det skulde være dyrere at tage Pengene den ene Dag end den anden. Det ærede Medlem har henblift Berelømsætningen til Bankens eller, som han sagde, Bankernes Skjøn; det er nu en Smagssag at ville gjøre det, og saa yttrede han senere, at han ikke vilde have Bankens Medvirkning. Jeg formoder, at dette er foranlediget ved, at han er kommet til Estertanke om, at det Skjøn, som der i Nationalbanken har været blift med Hensyn til Buxer, ikke er heldigt. Det er bekendt, at der har været en underlig Berelømsandel netop i Banken, idet nemlig de Buxer, der just ikke vare de bedste, ere skjønnede at være det, og at der er givet Penge ud for dem til en Pris, som var enestaaende for Banken og ukjendt i den øvrige Deel af Samfundet.

Det ærede Medlems vedblivende Forslag om, at Thinget skulde udnævne en Controlcomitee for denne Sags Bestyrelse, bringer mig til paa det Bestemteste at fraraade at gaae ind paa hans Vædringsforslag. Jeg har megen Tillid til, at vor ærede Indenrigsminister har den tilbørlige Fastsjhed i at ville afvise særlige Kjøbenhavnske Kraw paa disse Midler, og jeg har meget mere Tillid dertil, end om der kom 4 Mænd til, hvilket neppe vilde bidrage til Fastsjhed i at modstaae saadanne Begjæringer. Den høitærede Ministers Fastsjhed kan jo ogsaa undertiden overdrives; saaledes troer jeg, at hans Fastsjhed med Hensyn til at modsætte sig enhver Forklaring om denne Lov, hvilken under andre Omstændigheder vilde have kostet den Livet, har været noget for vidtgaende.

Det maa endnu blot være mig tilladt i Anledning af en Anke, der er fremsat af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Rimestad), at bemærke, at jeg udtryffeligt har sagt, at jeg ikke vilde gaae ind